

33. KAPITOLA

To je náhoda. Musí být.“ Gwen se obrátila k odchodu.
„Náš Hodinář je Francouz.“

Jack se nehýbal. Bylo toho víc. *Bloodworth*. To jméno se mu zničehonic vynořilo před očima. Někde tu muselo být. Podstavec představoval složitý orloj s měsíci přesouvajícími se přes hvězdy, s loděmi pohupujícími se na měděných vlnách, s kočkou, která pronásledovala myš ze schodů. Když kočka dospěla dolů, schody se rozdělily a mezi oběma polovinami se snesla lupa zvětšující sloupec jmen. Jack nepoznal jen jedno, ale hned dvě z nich. Znovu přitáhl Gwen za šálu.

Zlostně ho probodla pohledem. „To mi děláš schválně.“

„Co znamená VIS LS?“

Zamračila se na něj, upravila si šálu a kývla k lodi na opačném konci síně. „VIS je Východoindická společnost, ta, která provozovala *Rudého draka*. A LS je Levantská společnost. Jedna vysílala lodě do Asie a druhá obchodovala po Středomoří, ale měly společné investory, kteří finančně podporovali značnou část cechů.“

Jack uslyšel hukot šeptem pronášených slov. Nemusel se ohlížet, aby věděl, že se k nim blíží rozzlobení cylindrové. Nevšímal si jich a ukázal k seznamu jmen, nad který se znovu spustila zvětšovací lupa. „Zdá se, že mezi investory byli naši dva hlavní podezřelí ze založení toho požáru: vévoda z Yorku a lord Bloodworth.“

„Vážně?“ Gwen to podle všeho upřímně překvapilo. Předklonila se a přečetla si nadpis nad jmény. „Sponzoři VIS a LS cizích mistrů.“ Prudce se nadechla a narovнала se. „Dobrá práce, Jacku.“

Jack pokrčil rameny. „Co je? Co mají ti dva společného s Hodinářem?“

„Možná nic. Možná všechno.“ Dlouhou vteřinu se kousala do rtu a rozhlížela se po cylindrech, kteří se kolem nich srocovali. Pak ho zatahala za loket. „Je načase jít. Už jsme tu moc dlouho.“

Rychle ho odvedla k lesklým kovovým dveřím, které vypadaly jako výtahové dveře z libovolného úřadu, které kdy viděl. Vytáhla mu z kapsy platinovou kartu, přešla s ní přes čtečku na stěně a vrátila ji Jackovi. Nade dveřmi se rozzářilo červené světélko.

„Co ta jména?“ zašeptal Jack. „Něco tě napadlo, vid?“

„Později.“ Gwen vrhla další pohled na cylindry, kteří se ani neblížili, ani nevzdalovali. „Teď ti musím povědět o archivu. Místo, kam se chystáme vstoupit, je hodně staré, Jacku – starobylé v nejčistším smyslu toho slova. Archiv kdysi byl centrálou drakařů a ti ho ani tak nepostavili, jako se spíš do něj nastěhovali. Platí tam jiná pravidla.“

„Pravidla? Jako je pravidlo mlčeti zlato v ministerském expresu?“